

Sygn. akt VI GC 145/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) SA w W.

przeciwko: A. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda (...) SA w W. kwotę 77.362,78 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem złotych trzysta sześćdziesiąt dwa złote 78/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 77.362,78 zł od dnia 22.10.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 77.362,78 zł od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.069zł (słownie: jedenaście tysięcy 69/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 145/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 maja 2016r.

Powód (...) SA w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. C. kwoty 77 362,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 22.10.2015 do 31.12.2015r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony łączyły stałe stosunki handlowe w których powódka występowała jako sprzedawca, a pozwany jako nabywca towaru. Pozwany dokonywał zakupów na tzw. przedłużony termin płatności 21 dni licząc od daty wystawienia faktury. W dniu 30.09.2015r. zakupił u powódki towar na łączną kwotę 80.362,78 zł, towar został przez pozwanego odebrany. W odzwierciedleniu powyższego wystawiono faktury VAT numer (...) na kwotę 33 743,33 zł oraz nr (...) na kwotę 46 619,46 (należność częściowo zapłacona - pozostała do zapłaty kwota 43 619,45).

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany A. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu niniejszego wskazał, iż powódka nie wykazała wysokości rzeczywistego zadłużenia pozwanego, skoro przyznaje, że część zaległości została przez niego zapłacona, nie wskazuje natomiast ile i kiedy, nie przedkładając w tym

zakresie żadnych dowodów. Pozwany przyznał, że istniały zaległości w płatnościach za zakupiony towar starał się on jednak w miarę posiadanych środków spłacać zaległości, a chwilowe zatory w płatnościach związane były ze znacznym spadkiem sprzedaży, co powodowało, iż nie był w stanie chwilowo uregulować należności wobec powódki. Zaległość jaka powstała wobec powódki nie wynikała więc z jego złej woli, ale z przyczyn niezależnych. Powódka wiedziała o problemach pozwanego, który kontaktował się z przedstawicielami powódki w celu rozłożenia zadłużenia na raty i w trakcie prowadzonych rozmów powód otrzymał pozew w niniejszej sprawie. Pozwany zarzucił również, iż powódka nieprawidłowo określiła terminy od których nalicza odsetki skoro sama wskazała, iż pozwany uiścił część zaległości. Zakwestionował prawidłowość udzielonego pełnomocnictwa, wskazując iż w jego treści udzielono pełnomocnictwa adwokatom z Kancelarii Adwokackiej w W., podczas gdy w pozwie wskazana jest Kancelaria Adwokacka z L..

W ustosunkowaniu się do powyższego powódka podtrzymała powództwo w całości, podając iż załączone do pozwu dokumenty jednoznacznie wskazują istnienie zadłużenia w dochodzonej przez powoda kwocie. Jeżeli pozwany twierdzi, iż kwota zadłużenia aktualnie jest inna winien to wykazać. Pozwany przesłał do powoda potwierdzenie aktualnego na dzień 28.12.2015r. salda z którego wynika że zalega z płatnościami na kwotę 80.362,78 zł, niniejsze stanowiło również uznanie długu. W odniesieniu się do wywodów pozwanego dotyczących postępowania windykacyjnego powódka przyznała iż próbowała polubownie zakończyć spór aczkolwiek pozwany nie wywiązał się zadeklarowanych rat i terminów płatności. Odnosząc się do zarzutu co do odsetek powód wskazał, iż nie dochodzi on odsetek od części faktur które zostały spłacone stąd też zarzuty w tym zakresie nie zasługują na uwzględnienie. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego pełnomocnictwa powód wyjaśnił, iż pozew został sporządzony w oddziale kancelarii w L..

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 30.09.2015r. pozwany A. C. zakupił u powódki towar na łączną kwotę 80.362,78 zł, towar został przez pozwanego odebrany. W odzwierciedleniu powyższego wystawiono faktury VAT numer (...) na kwotę 33 743,33 zł oraz nr (...) na kwotę 46 619,45. Należność z faktury nr (...) została częściowo zapłacona, do zapłaty pozostała z niej kwota 43 619,45.

(dowody: faktury VAT numer (...) k- 6,7).

W dniu 29 grudnia 2015r. do powódki wpłynęło od pozwanego pismo o potwierdzenie salda, z którego wynikało, iż zadłużenie pozwanego względem powódki na dzień 30.11.2015r. wynosi 80.362,78 zł. w dniu 16 luty 2016 pozwany wpłacił kwotę 1000 zł, w dniu 2 marca 2016r. kwotę 2000 zł tytułem należności z faktury numer (...) z dnia 30.09.2015r. i stąd do zapłaty z tejże faktury pozostała kwota 43 619,45 zł.

(dowód: pismo z potwierdzeniem salda karta 38-39, historia rachunku k- 40).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów, w ocenie Sądu wiarygodnych, spójnych i tworzących logiczną całość również w świetle okoliczności które nie było kwestionowane przez stronę pozwaną. Pozwany nie kwestionował bowiem zawarcia umowy sprzedaży, jej przedmiotu, ceny, wyznaczonego terminu płatności i wydania towaru, zarzuty swe koncentrując w zakresie niewykazania przez powoda kiedy i jakiej wysokości pozwany dokonał wpłat na należności z faktur objętych żądaniem pozwu. Stosownie do treści art.6 kc, strona która z danego faktu wywodzi skutek prawny obowiązana jest fakt ten udowodnić, jeżeli pozwany z faktu dokonanej przez siebie wpłaty chciał wywodzić skutek prawny to na nim spoczywał ciężar wykazania kiedy i w jakiej wysokości wpłaty dokonał. Ciężarowi temu jednak pozwany nie sprostał. Zresztą trzeba dodać, iż powód wykazał kiedy i w jakiej wysokości pozwany dokonał wpłaty na należność wynikającą z faktury VAT numer (...) z dnia 30.09.2015rr. (kwota łączna 3 000zł), kwota ta nie stanowiła żądanie pozwu. Tym samym bezzasadnym pozostawał również zarzut pozwanego co do odsetek, na żądanie których miała mieć wpływ okoliczność wpłaty, zwłaszcza, iż powód w ogóle kwoty co do której dokonano wpłaty nie objął żądaniem pozwu. Tak więc data i wysokość wpłaty dla odsetek od należności głównej - niezapłaconej pozostawały bez znaczenia.

Sąd nie podzielił również argumentacji pozwanego co do przyczyn zaniechania zapłaty i prowadzonych rozmów w przymacie ewentualnego wpływu niniejszego na ocenę zasadności żądania pozwu. Trzeba wskazać, iż problemy finansowe pozwanego pozostają bez znaczenia dla wymagalności roszczenia z tytułu zawartej pomiędzy stronami umowy sprzedaży, pozwany nie wykazał również, ale też nawet nie twierdził, iż prowadzone negocjacje ze stroną powodową przyniosły konkretny skutek. Zgłoszony na tę okoliczność dowód z przesłuchania stron został przez Sąd pominięty wobec niestawiennictwa stron na rozprawie.

Odnosząc się do zarzutu niewłaściwego pełnomocnictwa to wskazać należy, iż pełnomocnictwo procesowe udzielane jest adwokatom (ew. radcom prawnym) wymienionym z imienia i nazwiska i dla jego skuteczności bez znaczenia pozostaje, czy kancelaria w ramach której adwokaci ci działają znajduje się w W. czy też w L.. Niezależnie jednak od powyższego z przedłożonego do akt sprawy odpisu KRS nr (...) spółki (...) wynikało, iż spółka ta ma siedzibę w W., a oddział w L.. Stąd też również ten zarzut pozwanego nie był zasadny,

Zważywszy na powyższe orzeczono jak sentencji na mocy art. 535 kc , o odsetkach orzekając na podstawie art. 481 kc oraz art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych , ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc i złożyły się na nią opłata sądowa od pozwu (3 869 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7 200zł.